

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

COMUNICAREA COMISIEI

**Ghid privind raportarea informațiilor nefinanciare
(metodologia de raportare a informațiilor nefinanciare)**

(2017/C 215/01)

Cuprins

	<i>Pagina</i>
1. Introducere	1
2. Obiectiv	4
3. Principii cheie	5
3.1. Publicarea de informații semnificative	5
3.2. Informații corecte, echilibrate și ușor de înțeles	7
3.3. Informații cuprinzătoare, dar concise	7
3.4. Informații strategice și prospective	8
3.5. Informații orientate către părțile interesate	9
3.6. Informații consecvente și coerente	9
4. Conținut	9
4.1. Modelul de afaceri	10
4.2. Politica și procesul de diligență	10
4.3. Rezultat	12
4.4. Principalele riscuri și managementul acestora	12
4.5. Indicatori-cheie de performanță	13
4.6. Aspecte tematice	14
5. Cadrul de raportare	19
6. Informații despre diversitatea conducerii	19

1. INTRODUCERE

Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ privind prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (denumită în continuare „directiva”) a intrat în vigoare la 6 decembrie 2014. Directiva respectivă modifică Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi. Entitățile vizate vor aplica directiva începând din 2018 pentru informațiile referitoare la exercițiul financiar 2017.

⁽¹⁾ JO L 330, 15.11.2014, p. 1.

⁽²⁾ JO L 182, 29.6.2013, p. 19.

Se estimează că un grad de transparență crescut va consolida reziliența și rezultatele entităților⁽¹⁾, în ceea ce privește atât aspectele financiare, cât și cele nefinanciare. În timp, acest lucru va conduce la consolidarea creșterii economice și a ocupării forței de muncă și la o mai mare încredere în rândul părților interesate, inclusiv al investitorilor și al consumatorilor. De asemenea, transparența în cazul managementului afacerii este în concordanță cu investițiile pe termen lung.

Cerințele de publicare a informațiilor nefinanciare sunt aplicabile anumitor entități de dimensiuni mari, cu peste 500 de angajați, deoarece pentru entitățile de dimensiuni mici și mijlocii, obligația de a aplica cerințele respective ar însemna costuri care ar depăși beneficiile. Această abordare menține cheltuielile administrative la un nivel minim. Entitățile au obligația de a publica informații relevante și utile, necesare pentru înțelegerea evoluției, a rezultatelor, a poziției financiare și a impactului activității acestora, și nu un raport integral și detaliat. Mai mult, informațiile pot fi publicate și la nivel de grup, nu numai la nivelul fiecărei societăți afiliate din cadrul grupului. De asemenea, directiva prevede un grad semnificativ de flexibilitate de care dispun entitățile în publicarea informațiilor relevante, în modul pe care acestea îl consideră cel mai util, chiar și într-un raport separat. Entitățile pot utiliza cadrele naționale, ale UE sau internaționale.

Publicarea corespunzătoare a informațiilor nefinanciare reprezintă un element esențial pentru asigurarea unui sector financiar durabil. Comisia Europeană a decis în data de 28 octombrie 2016 să instituie un Grup de experți la nivel înalt pentru un sector financiar durabil. Această inițiativă este în concordanță cu obiectivul Comisiei, din cadrul uniunii piețelor de capital, de a dezvolta o strategie generală și completă a UE pentru un sector financiar durabil. Grupul urmează să prezinte Comisiei un set de recomandări de politici până la sfârșitul anului 2017.

Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și acordul de la Paris

Ca răspuns la Agenda 2030 adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite din septembrie 2015, Comisia Europeană a publicat la 22 noiembrie 2016 comunicarea intitulată „Următorii pași către un viitor european durabil”⁽²⁾. Cerințele de publicare prevăzute de directivă contribuie semnificativ la realizarea obiectivelor privind dezvoltarea durabilă, de exemplu a obiectivului 12 privind asigurarea unor structuri de producție și de consum durabile⁽³⁾ și a obiectivului 5 privind realizarea egalității de gen și emanciparea tuturor femeilor și fetelor⁽⁴⁾.

De asemenea, cerințele menționate contribuie la implementarea Acordului de la Paris privind schimbările climatice și în același timp este de așteptat ca transparența accentuată să genereze fluxuri financiare direcționate către diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră și către o dezvoltare rezilientă la schimbările climatice.

Consiliul pentru Stabilitate Financiară

În decembrie 2015, la solicitarea miniștrilor de finanțe și a guvernantorilor băncilor centrale din G20, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (FSB) a instituit un grup operativ, aflat sub îndrumarea sectorului, pentru a elabora recomandări privind publicarea voluntară a riscurilor financiare aferente schimbărilor climatice. Această inițiativă completează activitatea desfășurată de Grupul G20 pentru Studiul privind un sector financiar ecologic.

Activitatea grupului operativ a fost monitorizată cu atenție și prezentele recomandări au luat în considerare, cât mai mult posibil, rezultatele acestora⁽⁵⁾. În general, recomandările grupului operativ se referă la domeniile identificate deja de directivă, cum ar fi guvernarea, strategia, managementul riscului și indicatorii statistici.

Recomandări fără caracter obligatoriu

Articolul 2 din directivă se referă la „orientări în materie de raportare” și prevede următoarele: „Comisia elaborează orientări fără caracter obligatoriu privind metodologia de raportare a informațiilor nefinanciare, inclusiv indicatori-cheie de performanță nefinanciară, generali și sectoriali, pentru a facilita prezentarea relevantă, utilă și comparabilă de informații nefinanciare de către întreprinderi. [...]”

În considerentul 17 din directivă se precizează că, atunci când elaborează recomandări fără caracter obligatoriu, „Comisia ar trebui să țină seama de cele mai bune practici, de evoluțiile internaționale și de rezultatele unor inițiative conexe la nivel european.”

⁽¹⁾ Din motive de lizibilitate, prezentele recomandări utilizează termenul „entitate” pentru „entitatea raportoare”, fie că este vorba de o singură „societate” sau de un „grup” care raportează prin intermediul societății-mamă.

⁽²⁾ COM(2016) 739 final.

⁽³⁾ Obiectivul 12.6: „a încuraja entitățile, în special pe cele de dimensiuni mari și multinaționale, să adopte practici durabile și să includă în rapoartele publicate informații privind durabilitatea”.

⁽⁴⁾ Obiectivul 5.5: „a se asigura pentru femei participarea deplină și efectivă și oportunități egale în ceea ce privește funcțiile de conducere, la toate nivelurile decizionale din domeniile public, economic și politic”.

⁽⁵⁾ Raportul final al grupului operativ urmează să fie prezentat la reuniunea la nivel înalt G20 din 7-8 iulie 2017.

Totuși, entitățile pot alege să utilizeze cadre de raportare larg acceptate și de înaltă calitate, parțial sau conformându-se în totalitate. Entitățile pot utiliza cadrele naționale, ale UE sau internaționale, dar menționează cadrul utilizat.

Comisia încurajează entitățile să aibă în vedere flexibilitatea prevăzută de directivă atunci când publică informații nefinanciare. Scopul recomandărilor nu este de a împiedica inovarea în practicile de raportare.

Consultarea publică ⁽¹⁾

Comisia a efectuat consultări publice extinse, inclusiv o largă consultare publică pe internet. De asemenea, procesul de consultare a inclus interviuri cu experți, ateliere organizate cu părțile interesate și o consultare a Grupului de experți la nivel înalt pentru un sector financiar durabil menționat anterior.

Cadrele naționale, ale UE sau internaționale

La elaborarea prezentelor recomandări, Comisia a analizat cadrele naționale, ale UE și internaționale. Recomandările se bazează mult pe poziția de lideri și pe cunoștințele organizațiilor care susțin aceste cadre. În special, principiile și conținutul cuprins în prezentul document se bazează în mare măsură pe anumite cadre, cum ar fi:

- CDP (fostul Proiect pentru transparența privind emisiile de carbon);
- Consiliul pentru standardele de publicare referitoare la schimbările climatice;
- Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în zonele afectate de conflicte și cu risc ridicat și documentele de completare a acestuia;
- Sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și documentele sectoriale de referință;
- Indicatorii-cheie de performanță ai Federației Europene a Societăților Analizatorilor Financieri pentru sectoarele de mediu, social și de guvernanță (ESG) – un ghid pentru integrarea ESG în analiza financiară și în evaluarea corporatistă;
- Inițiativa de raportare globală;
- Ghidul FAO-OCDE pentru lanțurile de aprovizionare responsabile din agricultură;
- Ghidul privind Raportul strategic al Consiliului de raportare financiară al Regatului Unit;
- Ghidul privind societățile multinaționale al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică;
- Principiile directoare privind cadrul de raportare pentru afaceri și drepturile omului;
- ISO 26000 al Organizației Internaționale de Standardizare;
- Cadrul internațional pentru raportare integrată;
- Ghidul privind modelul de raportare a informațiilor ESG către investitori al Inițiativei durabile a ONU privind bursele;
- Protocolul privind capitalul natural;

⁽¹⁾ Informații suplimentare privind procesul de consultare publică pot fi obținute la adresa http://ec.europa.eu/finance/company-reporting/non-financial_reporting/index_en.htm#related-documents

- Ghidul privind amprenta de mediu a produselor și Ghidul privind amprenta de mediu a organizațiilor;
- Consiliul pentru standardele de contabilitate pentru durabilitate;
- Codul privind durabilitatea al Consiliului german pentru dezvoltare durabilă;
- Declarația tripartită de stabilire a principiilor privind societățile multinaționale și politica socială a Organizației Internaționale a Muncii;
- Pactul mondial al Organizației Națiunilor Unite (ONU);
- Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, Rezoluția din 25 septembrie 2015 pentru transformarea lumii: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă;
- Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului de aplicare a cadrului ONU „Protejare, respectare și remediere”.

Important

Prezentul document a fost elaborat în conformitate cu articolul 2 din Directiva 2014/95/UE pentru a susține entitățile în efortul lor de a publica informații nefinanciare astfel încât acestea să fie relevante, utile, consecvente și comparabile. Prezenta comunicare include recomandări fără caracter obligatoriu și nu creează noi obligații juridice. În măsura în care prezenta comunicare poate interpreta Directiva 2014/95/UE, poziția Comisiei nu aduce atingere niciunei interpretări a directivei respective care poate fi emisă de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Entitățile care aplică prezentele recomandări pot, de asemenea, utiliza cadre naționale, ale UE sau internaționale. Prezentul document nu constituie un standard tehnic; nici cei care întocmesc situațiile nefinanciare și nici alte părți, fie că acționează sau nu în numele acestora, nu ar trebui să susțină că situațiile nefinanciare sunt în conformitate cu prezentul document.

2. OBIECTIV

Obiectivul prezentelor recomandări este de a ajuta entitățile să publice informații nefinanciare (ecologice, sociale și referitoare la aspecte guvernamentale) care să fie de calitate ridicată, relevante, utile, consecvente și comparabile, astfel încât să se favorizeze creșterea economică și ocuparea forței într-un mod rezilient și durabil și să se asigure transparență pentru părțile interesate. Prezentele recomandări fără caracter obligatoriu sunt propuse în contextul cerințelor de raportare prevăzute de directivă. Acestea sunt menite să ajute entitățile să întocmească situații nefinanciare concise, relevante și utile, în conformitate cu cerințele directivei. Au fost depuse eforturi semnificative pentru a se evita cheltuieli administrative nejustificate, rapoarte sub formă de șabloane sau efectuarea unui simplu exercițiu de bifat căsuțe.

Prezentele recomandări fără caracter obligatoriu pun accentul pe informațiile nefinanciare relevante, utile și comparabile în conformitate cu articolul 2 din Directiva 2014/95/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari.

Prezentele recomandări se adresează entităților menționate în Directivă care au obligația de a include informații nefinanciare în raportul de management. Cu toate acestea, recomandările fără caracter obligatoriu ar putea constitui bune practici pentru toate entitățile care publică informații nefinanciare, inclusiv pentru alte entități care nu sunt prevăzute de directivă.

Comisia Europeană a pregătit prezentele recomandări cu scopul de a elabora o metodologie bazată pe principii care să fie relevantă pentru entitățile din toate sectoarele economiei și care să le ajute să publice informații nefinanciare relevante, utile și comparabile. În acest sens, Comisia a luat în considerare cele mai bune practici, evoluțiile relevante și rezultatele inițiativelor conexe, atât în cadrul UE, cât și la nivel internațional.

Prezentele recomandări sunt încadrate în contextul raportului de management. Cu toate acestea, în temeiul articolului 1 din directivă, este posibilă și întocmirea alternativă de situații nefinanciare.

Obiectivul este de a se emite recomandări echilibrate și flexibile în ceea ce privește raportarea informațiilor nefinanciare care să ajute entitățile să publice informațiile semnificative într-un mod consecvent și inteligibil. În măsura în care este posibil, prezentele recomandări ar trebui să contribuie la asigurarea comparabilității între entități și între sectoare.

Această abordare recunoaște marea diversitate a activităților și a sectoarelor vizate și a aspectelor pe care entitățile este necesar să le reflecte în raportări. Au fost depuse eforturi semnificative pentru a se evita o abordare de tipul „măsura universală” și o metodologie excesiv de prescriptivă.

Recomandările recunosc importanța legăturilor și a interdependenței dintre informații (conectivitate), fie că acestea există între diferite aspecte ale informațiilor nefinanciare sau între informațiile financiare și cele nefinanciare.

3. PRINCIPII CHEIE

3.1. Publicarea de informații semnificative

Articolul 1 din directivă prevede că entitățile pe care aceasta le vizează:

„[...] includ în raportul de gestiune o declarație nefinanciară care conține [informații], în măsura în care acestea sunt necesare pentru înțelegerea dezvoltării, performanței și poziției întreprinderii și a impactului activității sale [...]”.

Pragul de semnificație este un concept deja utilizat în mod curent de către cei care întocmesc situațiile financiare, de către auditori și de către utilizatorii informațiilor respective. Înțelegerea completă de către o entitate a componentelor cheie din structura sa de valori permite identificarea aspectelor esențiale și evaluarea aspectelor care fac ca informațiile respective să fie semnificative.

Articolul 2 punctul 16 din Directiva privind contabilitatea (2013/34/UE) definește pragul de semnificație ca fiind „statutul informațiilor în cazul în care se poate anticipa în mod rezonabil că omiterea sau prezentarea eronată a acestora influențează deciziile pe care utilizatorii le adoptă pe baza situațiilor financiare ale întreprinderii. Pragul de semnificație al elementelor individuale se evaluează în contextul altor elemente similare”.

Directiva introduce un nou element de luat în considerare la evaluarea gradului de semnificație al informațiilor nefinanciare prin referirea la *informații* „în măsura în care acestea sunt necesare pentru înțelegerea [...] impactului activității [entității]” ⁽¹⁾.

Considerentul 8 din directivă prevede că „întreprinderile care fac obiectul prezentei directive ar trebui să ofere informații adecvate privind aspectele care ies în evidență ca implicând cea mai mare probabilitate de materializare a principalelor riscuri de impact important, precum și privind cele care s-au materializat deja” ⁽²⁾. [...]”.

Impactul activității entității este un factor relevant pentru publicarea informațiilor nefinanciare. Impactul poate fi pozitiv sau negativ. Informațiile semnificative publicate ar trebui să se refere la ambele tipuri, în mod clar și echilibrat. Situațiile nefinanciare ar trebui să exprime imaginea corectă a entității asupra informațiilor necesare părților interesate relevante.

Informațiile semnificative trebuie să fie evaluate în context. Informațiile care pot fi semnificative într-un anumit context pot să nu mai fie semnificative în alt context. Aspectele de luat în considerare pentru a fi incluse în situațiile nefinanciare se referă la condiții specifice entității, avându-se în vedere situații concrete și de natură sectorială. Entitățile din cadrul unui sector se confruntă, cel mai probabil, cu aceleași probleme legate de mediu, sociale și de guvernare, de exemplu din cauza resurselor pe care se bazează pentru a produce bunuri și a furniza servicii sau din punctul de vedere al efectelor pe care le pot avea asupra oamenilor, a societății și a mediului. În consecință, poate fi oportun să se compare în mod direct informațiile nefinanciare relevante pe care le publică entitățile din cadrul aceluiași sector.

Entitățile pot raporta o gamă largă de aspecte potențiale. Entitățile evaluează care informații sunt semnificative prin analiza gradului de importanță pe care acestea îl au în ceea ce privește înțelegerea evoluției, a rezultatelor, a poziției și a impactului respectivelor entități. Această evaluare a semnificației ar trebui să ia în considerare factori interni și externi ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Articolul 1 alineatul (1) din directivă.

⁽²⁾ Considerentul 8 din directivă prevede, de asemenea, că „[...] importanța impactului ar trebui analizată în funcție de amploarea și gravitatea sa. Riscurile de impact negativ pot proveni din activitățile proprii ale întreprinderii sau pot fi legate de operațiunile ei și, atunci când este relevant și proporțional, de produsele, serviciile și relațiile de afaceri, inclusiv lanțurile ei de aprovizionare și subcontractare”.

⁽³⁾ De exemplu, entitățile ar putea beneficia de analiza preliminară menționată în anexa I din Regulamentul EMAS [Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32009R1221>].

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

O bancă poate considera că propriul consum de apă din sediul central și sucursale nu este un element care să fie inclus în raportul de management. Pe de altă parte, banca poate aprecia că impactul social și de mediu al proiectelor pe care le finanțează și rolul pe care îl are în susținerea economiei reale a unui oraș, a unei regiuni sau a unui stat sunt informații semnificative.

O serie de factori pot fi luați în considerare în evaluarea gradului de semnificație a informației. Printre aceștia se numără:

- *Modelul de afaceri, strategia și principalele riscuri:* sunt aspecte relevante pentru entitate obiectivele, strategia, modalitatea și sistemele de management, valorile, activele corporale și necorporale, structura de valori și principalele riscuri.
- *Principalele aspecte sectoriale:* Pentru entități care își desfășoară activitatea în același sector sau utilizează același lanț de aprovizionare, este posibil să fie semnificative elemente similare. Elementele identificate deja de concurenți, clienți sau furnizori este posibil să fie relevante pentru o anumită entitate ⁽¹⁾.
- *Interesele și așteptările părților interesate relevante:* entitățile ar trebui să colaboreze cu părțile interesate relevante și să încerce să înțeleagă interesele și temerile acestora.
- *Impactul activității:* Entitățile ar trebui să ia în considerare gravitatea și frecvența efectivă și potențială a impactului. Aceasta include impactul produselor, al serviciilor și al relațiilor lor de afaceri (inclusiv aspecte legate de lanțul de aprovizionare).
- *Aspecte determinate de politică publică și de reglementare:* Politicile publice și reglementarea pot avea efect asupra particularităților unei entități și pot influența pragul de semnificație.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

O entitate poate considera că impactul înregistrat în amonte în lanțul de aprovizionare este relevant și semnificativ și, în consecință, poate să raporteze cu privire la acest fapt. Impactul poate fi direct sau indirect. De exemplu, o entitate producătoare de apă minerală poate adopta anumite măsuri pentru a proteja resursele de apă pe care se bazează.

Entitățile pot explica politicile de guvernare și procesele derulate pentru a evalua pragul de semnificație ⁽²⁾.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

O entitate care are impact asupra utilizării terenurilor și care modifică ecosistemul (de exemplu, despădurirea), în mod direct sau prin intermediul lanțului de aprovizionare, poate publica informații adecvate cu privire la procesul de diligență aplicat.

Evaluarea pragului de semnificație ar trebui să fie revizuită cu regularitate pentru a se asigura faptul că elementele raportate continuă să fie semnificative. Revizuirile ar trebui să fie mai frecvente pentru entitățile și sectoarele cele mai dinamice și inovatoare sau pentru entitățile care își modifică sau ajustează modele de afaceri și politicile, inclusiv în ceea ce privește diligența. Cu toate acestea, revizuirile pot fi mai puțin frecvente în situații mai stabile.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

O entitate implicată în lanțul de aprovizionare cu minereuri din zonele afectate de conflicte și cu risc ridicat poate considera că este adecvat să publice informații cu privire la procesul de diligență aplicat pentru a garanta faptul că respectă drepturile omului și nu contribuie la conflictul respectiv.

⁽¹⁾ De exemplu, Documentele sectoriale EMAS de referință identifică cele mai bune practici și indicatorii referitori la aspectele de mediu.

⁽²⁾ De exemplu, entitățile care aplică un sistem de management al calității sau un sistem de management de mediu (de exemplu, ISO 14001 sau EMAS) ori care efectuează o evaluare de mediu a ciclului de viață al produsului se pot baza pe acestea în evaluarea pragului de semnificație și pot publica informații cu privire la aspecte importante.

3.2. Informații corecte, echilibrate și ușor de înțeles

Situațiile nefinanciare ar trebui să ia în considerare în mod corect aspectele favorabile și nefavorabile, iar informațiile ar trebui evaluate și prezentate în mod obiectiv.

Situațiile nefinanciare ar trebui să ia în considerare toate datele disponibile și fiabile, având în vedere necesitatea de informare a părților interesate relevante. Utilizatorii de informații nu ar trebui induși în eroare prin informații semnificative eronate, prin omiterea de informații semnificative sau prin publicarea unor informații ne semnificative.

Situațiile nefinanciare ar trebui să facă o distincție clară între elementele reale și opinii sau interpretări.

Corectitudinea și gradul de precizie al informațiilor pot fi îmbunătățite, de exemplu prin:

- politici de guvernare corporativă adecvate (de exemplu, anumiți membri independenți din consiliile de administrație sau de un comitet instituit de consiliu cu responsabilități privind durabilitatea și/sau transparența);
- documente justificative complete și fiabile, sisteme interne de control și de raportare;
- implicarea efectivă în relația cu părțile interesate; și
- asigurarea externă independentă.

De asemenea, informațiile pot fi mai ușor de înțeles prin utilizarea unei terminologii simple și consecvente, evitându-se șabloanele și furnizându-se, acolo unde este necesar, definiții pentru termenii tehnici.

Informațiile semnificative ar trebui să fie prezentate într-un context adecvat pentru a putea fi înțelese mai ușor. De exemplu, rezultatele entității pot fi prezentate în raport cu strategia și obiectivele mai ample. Entitățile ar trebui să descrie modul în care aspectele nefinanciare sunt legate de strategia pe termen lung, de politici și de principalele riscuri.

Entitățile ar trebui să explice sfera de acoperire și limitele informațiilor publicate, în special atunci când anumite informații se referă doar la una sau la mai multe linii de activitate sau când sunt excluse anumite linii de activitate.

De asemenea, gradul de înțelegere poate fi crescut prin explicarea principalelor componente interne ale informațiilor publicate, precum metodele de măsurare și ipotezele și sursele care stau la baza acestora.

Situațiile nefinanciare nu se limitează numai la prezentarea unor liste cu indicatori-cheie de performanță. Pentru a înțelege corect evoluția, rezultatele, poziția și impactul entităților, ar trebui să fie publicate informații atât cantitative, cât și calitative. În timp ce informațiile cantitative pot fi eficace în ceea ce privește raportarea unor aspecte nefinanciare (KPI, obiective etc.), informațiile calitative prezintă contextul și fac ca situațiile nefinanciare să fie mai utile și mai ușor de înțeles. Comunicarea este mai eficace și mai transparentă în cazul unei combinații între nota explicativă, informațiile cantitative și prezentarea vizuală ⁽¹⁾.

Publicarea informațiilor într-o limbă de largă circulație pentru domeniul de activitate, în plus față de limba națională, este în măsură să crească transparența pentru entități și să facă informațiile mai accesibile pentru investitorii relevanți și pentru alte părți interesate.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile care publică anumiți KPI pot crește transparența prin prezentarea unor informații referitoare la obiective și la strategie, a unor definiții și metodologii, a surselor informațiilor, a ipotezelor, a limitărilor, a sferei activităților menționate, a unor elemente de referință, a ținutelor și a tendințelor, a modificărilor metodologiilor (dacă este cazul) și a unor explicații calitative privind rezultatele înregistrate și cele estimate.

3.3. Informații cuprinzătoare, dar concise

Articolul 1 din directivă prevede că entitățile vizate:

„[...] includ în raportul de gestiune o declarație nefinanciară care conține, în măsura în care acestea sunt necesare pentru înțelegerea dezvoltării, performanței și poziției întreprinderii și a impactului activității sale, informații privind cel puțin aspectele de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului și combaterea corupției și a dării de mită [...]”

⁽¹⁾ Grafice, diagrame etc.

Ar trebui să fie publicate cel puțin informațiile semnificative referitoare la anumite categorii de elemente care sunt prevăzute în mod explicit în directivă. Printre acestea se numără:

- aspecte sociale, aspecte referitoare la mediu și la forța de muncă;
- respectarea drepturilor omului;
- combaterea corupției și a dării de mită.

De asemenea, entitățile ar trebui să publice și alte informații semnificative.

Informațiile semnificative publicate ar trebui să prezinte imaginea completă a entității în anul de raportare. Acest fapt se referă la amploarea informațiilor publicate. Cu toate acestea, nivelul de detaliu al informațiilor raportate cu privire la aspecte particulare depinde de gradul de semnificație al acestora. Entitățile ar trebui să pună accentul pe prezentarea de informații cu o amploare și un nivel de detaliu care să permită părților interesate să înțeleagă evoluția, rezultatele, poziția și impactul activităților acestora.

Situațiile nefinanciare ar trebui, de asemenea, să fie concise și să evite informațiile nesemnificative. Publicarea de informații nesemnificative poate face ca situația nefinanciară să fie mai greu de înțeles, deoarece acestea ar ascunde informațiile semnificative. Ar trebui să se evite informațiile cu caracter general sau de șablon care nu sunt semnificative.

Situațiile nefinanciare pot include trimiteri interne sau marcatori pentru a fi concise, a limita repetarea și a face legătura cu alte informații ⁽¹⁾.

Exemplu

Entitățile pot prezenta un rezumat al informațiilor, se pot concentra pe informațiile semnificative, pot elimina informațiile cu caracter general, pot limita detalierea, pot evita elementele care nu mai sunt relevante, pot utiliza trimiteri interne și marcatori etc.

3.4. Informații strategice și prospective

Situațiile nefinanciare ar trebui să prezinte informații cu privire la modelul de afaceri al entităților, la strategie și la aplicarea acesteia și să explice implicațiile pe care informațiile respective la au pe termen scurt, mediu și lung.

Entitățile ar trebui să publice informații relevante cu privire la modelul de afaceri, inclusiv la strategie și obiective. Informațiile publicate ar trebui să prezinte un punct de vedere asupra abordărilor strategice ale aspectelor nefinanciare relevante și asupra acțiunilor entităților, inclusiv motivele pentru care și modalitatea în care acțiunile sunt realizate.

Acest lucru nu restricționează luarea în considerare corespunzătoare a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial. Informațiile relevante pot fi prezentate și în termeni mai generali care însă oferă informații utile pentru investitori și alte părți interesate.

Prin prezentarea de informații cu privire la obiective, la elementele de referință și la angajamentele asumate, entitățile permit investitorilor și altor părți interesate să le situeze rezultatele într-un anumit context. Acest lucru poate fi util în evaluarea perspectivelor. Monitorizarea externă a angajamentelor și progresele înregistrate în realizarea obiectivelor duc la creșterea transparenței pentru părțile interesate. Obiectivele și elementele de referință pot fi prezentate în termeni calitativi sau cantitativi. După caz, entitățile pot să prezinte informații relevante pe baza unor scenarii de modelare.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot să publice informații referitoare la modul de abordare a unei strategii de afaceri durabile și la modul în care rezultatele asociate aspectelor de mediu, sociale și de guvernare pot ajuta la atingerea obiectivelor comerciale. De asemenea, entitățile ar putea să publice obiectivele cu privire la KPI raportați și să explice incertitudinile și factorii care pot sta la baza informațiilor prospective și a perspectivelor de viitor.

Informațiile prospective permit utilizatorilor să evalueze mai bine evoluția, rezultatele, poziția și impactul entităților în timp, din punctul de vedere al rezilienței și durabilității. De asemenea, acestea permit utilizatorilor să evalueze progresele pe care le fac entitățile în îndeplinirea obiectivelor pe termen lung.

⁽¹⁾ Trimiterile interne și marcatorii ar trebui să fie intuitivi și ușor de utilizat, de exemplu prin aplicarea unei reguli practice de tip „maximum un clic în afara raportului”.

Exemplu

Entitățile pot să publice informații relevante bazate pe impactul estimat asupra strategiei și activității al scenariilor de modelare privind schimbările climatice. Alternativ, ele pot să prezinte obiectivele care vizează reducerea numărului de accidente sau boli profesionale.

3.5. Informații orientate către părțile interesate

Entitățile ar trebui să ia în considerare necesitatea de informare a tuturor părților interesate relevante. Entitățile ar trebui să pună accentul pe necesitățile de informare ale părților interesate privite colectiv și nu pe preferințele părților interesate individuale sau atipice ori pe solicitări nejustificate de informații.

După caz, printre aceste părți se numără, printre altele: investitori, lucrători, consumatori, furnizori, clienți, comunități locale, autorități publice, grupuri vulnerabile, parteneri sociali și societatea civilă.

Entitățile ar trebui să prezinte informații relevante și utile în relația cu părțile interesate relevante și să explice modul în care iau în considerare necesitățile de informare ale acestor părți. De exemplu, ISO 26000 și Ghidul OCDE pentru societățile multinaționale cuprind recomandări utile în acest sens.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații semnificative cu privire la relația cu părțile interesate și pot explica modul în care aceasta le influențează deciziile, rezultatele și impactul activităților.

3.6. Informații consecvente și coerente

Situațiile nefinanciare ar trebui să fie în concordanță cu alte elemente din raportul de management.

Prin stabilirea de legături clare între informațiile prezentate în situațiile nefinanciare și alte informații din raportul de management publicat, informațiile devin mai utile, relevante și unitare. Raportul de management ar trebui considerat ca un singur set de informații, echilibrat și unitar.

Întrucât conținuturile sunt interconectate, explicarea legăturilor permite investitorilor și altor părți interesate să înțeleagă mai ușor informațiile semnificative și interdependențele.

Conținutul situațiilor nefinanciare ar trebui să fie consecvent în timp. Acest lucru le permite utilizatorilor să înțeleagă și să compare modificările anterioare și actuale ale evoluției, rezultatelor, poziției și impactului entităților și să se bazeze cu încredere pe informațiile prospective.

Consecvența în ceea ce privește alegerea și metodologia indicatorilor-cheie de performanță este importantă pentru a se asigura faptul că situațiile nefinanciare sunt ușor de înțeles și fiabile. Cu toate acestea, pot fi necesare actualizări, întrucât indicatorii-cheie de performanță ar putea să nu mai fie de actualitate, sau se pot dezvolta metodologii mai bune care să ducă la îmbunătățirea calității informațiilor. Entitățile ar trebui să explice modificările politicii sau metodologiei de raportare, motivele modificărilor și efectele acestora (de exemplu, prin prezentarea informațiilor anterioare și evidențierea în același timp, în mod clar, a efectului modificării politicii sau metodologiei de raportare).

Exemplu

Entitățile pot identifica relațiile și legăturile dintre modelul de afaceri și aspectele referitoare la corupție și dare de mită.

4. CONȚINUT

Entitățile ar trebui să identifice în mod corect, echilibrat și complet aspectele tematice specifice și informațiile semnificative care urmează să fie publicate, inclusiv prin intermediul relației cu părțile interesate relevante.

Informațiile din situațiile nefinanciare sunt interconectate. De exemplu, rezultatele reflectă nu numai ceea ce entitățile realizează (prin modelul de afaceri, politică și strategie), ci și circumstanțele și riscurile specifice și eficiența înregistrată în managementul riscurilor respective. Explicarea principalelor legături și interdependențe îmbunătățește calitatea raportului.

Atunci când întocmesc situațiile nefinanciare, entitățile ar trebui să aibă în vedere în mod corespunzător normele privind protecția datelor cu caracter personal ⁽¹⁾.

4.1. Modelul de afaceri

Articolul 1 din directivă prevede că situațiile nefinanciare conțin informații care includ:

(a) „o descriere succintă a modelului de afaceri al întreprinderii;”

Modelul de afaceri al entităților descrie modul în care acestea generează și mențin valoare adăugată pe termen lung prin produse sau servicii. Modelul de afaceri reprezintă cadrul general pentru raportul de management în ansamblu. Acesta oferă o imagine de ansamblu asupra modului în care entitățile își desfășoară activitatea și raționamentul pentru structura entității, prezentând modul în care acestea transformă intrările în ieșiri prin activitatea comercială. În termeni mai simpli, este vorba despre activitățile entităților, motivele pentru care și modalitatea în care acestea sunt realizate.

Atunci când descriu modelul de afaceri, entitățile pot să publice și informații adecvate referitoare la:

- mediul de afaceri;
- propria organizare și structură;
- piețele în care își desfășoară activitatea;
- strategia și obiectivele; și
- principalele tendințe și factori care le pot afecta dezvoltarea viitoare.

Entitățile pot avea în vedere utilizarea KPI pentru a explica modelul de afaceri, principalele tendințe etc.

Entitățile ar trebui să explice modelul de afaceri într-un mod clar, comprehensibil și concret. Un model de afaceri este un cadru practic. Entitățile ar trebui să evite prezentarea de informații ne semnificative, cum ar fi informații de promovare sau aspirații, care să distragă atenția de la informațiile semnificative.

Entitățile ar trebui să evidențieze și să explice cazurile în care au avut loc modificări semnificative ale modelului de afaceri în anul de raportare.

Exemplu

Entitățile pot publica informații specifice care să explice:

- principalele produse și modul în care acestea răspund necesităților consumatorilor/clientilor;
- modul în care acestea sunt realizate și motivele care fac ca metodele de producție să fie competitive și durabile;
- caracteristicile pieței în care își desfășoară activitatea și modul în care aceasta poate evolua.

4.2. Politica și procesul de diligență

Articolul 1 din directivă prevede că situațiile nefinanciare conțin informații care includ:

(b) „o descriere a politicilor adoptate de întreprindere în legătură cu aceste aspecte, inclusiv a procedurilor de diligență necesară aplicate;”

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative care să prezinte o imagine corectă a politicilor. Acestea ar trebui să aibă în vedere publicarea de informații referitoare la abordarea principalelor aspecte nefinanciare și a principalelor obiective, inclusiv la măsurile planificate pentru îndeplinirea obiectivelor și la implementarea măsurilor respective. Toate informațiile publicate ar trebui să ia în considerare circumstanțele specifice entităților. Prin informațiile publicate, entitățile pot explica responsabilitățile și deciziile conducerii executive și ale consiliilor de administrație și modul în care resursele alocate corespund obiectivelor, managementului riscului și rezultatelor estimate. De exemplu, entitățile pot explica aspectele relevante ale guvernantei ⁽²⁾, inclusiv modul de monitorizare de către consiliul de administrație.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽²⁾ De exemplu, aspecte referitoare la climă sau la condițiile de muncă.

Exemplu

Entitățile pot să publice informații referitoare la persoanele responsabile în organigramă și în structura guvernantei pentru stabilirea, aplicarea și monitorizarea politicilor specifice, de exemplu, a celor privind aspectele referitoare la climă ⁽¹⁾. De asemenea, entitățile pot să descrie rolul și responsabilitatea consiliului de supraveghere sau a celui de administrație cu privire la politicile sociale și de mediu și la politica pentru drepturile omului.

Procesul de diligență are în vedere politicile, managementul riscului și rezultatele obținute. Procesul de diligență este efectuat de entități pentru a se asigura că acestea acționează în sensul unui obiectiv concret (de exemplu, emisiile de carbon se mențin sub un anumit nivel sau lanțurile de aprovizionare nu contribuie la traficul de persoane). Prin evaluarea complexă, se identifică, se previne și se minimizează impactul negativ existent și potențial.

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative cu privire la procesele de diligență implementate, inclusiv, atunci când este relevant și se respectă principiul proporționalității, cu privire la furnizorii și canalele de subcontractare. De asemenea, entitățile pot să publice informații adecvate cu privire la deciziile de instituire a acestor procese și la rezultatele estimate ale acestora, în special în ceea ce privește prevenirea și minimizarea efectelor negative. Entitățile pot să publice informații relevante privind stabilirea obiectivelor și evaluarea progreselor.

Recomandări utile în acest sens conțin, de exemplu, ghidurile OCDE pe mai multe teme, Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, Declarația tripartită de stabilire a principiilor privind societățile multinaționale și politica socială sau ISO 26000.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot să publice informații cu privire la politicile care vizează evitarea utilizării substanțelor chimice periculoase, a substanțelor cu un grad ridicat de risc sau a biocidelor în produse, în cadrul activităților și în lanțul de aprovizionare. Entitățile pot, de asemenea, să publice informații referitoare la politicile privind cercetarea, dezvoltarea și utilizarea unor alternative sigure. Entitățile pot explica modul în care evaluează calitatea, siguranța și impactul asupra mediului al substanțelor chimice pe care le utilizează și modul în care acestea respectă normele de siguranță chimică (de exemplu, REACH, CLP – clasificarea, etichetarea și ambalarea).

Exemplu

Entitățile pot publica informații relevante cu privire la modul în care identifică, evaluează și gestionează riscurile aferente schimbărilor climatice ⁽¹⁾ și/sau capitalul natural.

Entitățile ar trebui să evidențieze și să explice toate modificările semnificative ale principalelor politici și ale proceselor de diligență survenite în anul de raportare.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica următoarele informații privind sănătatea și siguranța:

- politica privind locul de muncă;
- obligațiile contractuale negociate cu furnizorii și subcontractanții;
- resursele alocate pentru managementul riscului, informare, activități de formare, monitorizare, audit și cooperare cu autoritățile locale și partenerii sociali.

Se poate întâmpla ca entitățile să nu fi elaborat politici cu privire la anumite aspecte pe care le consideră totuși semnificative. În acest caz, entitățile ar trebui să explice în mod clar și documentat de ce nu a elaborat politicile respective. Alte cerințe de raportare se aplică în continuare (de exemplu modelul de afaceri, principalele riscuri etc.).

⁽¹⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea concluziile Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice, instituit de Consiliul pentru Stabilitate Financiară și aflat sub îndrumarea sectorului.

Articolul 1 din directivă prevede că „dacă întreprinderea nu pune în aplicare politici în ceea ce privește unul sau mai multe dintre aceste aspecte, declarația nefinanciară oferă o explicație clară și motivată cu privire la această opțiune.”

4.3. Rezultat

Articolul 1 din directivă prevede că situațiile nefinanciare conțin informații care includ:

(c) „rezultatele politicilor respective;”

Entitățile ar trebui să publice informații utile, corecte și echilibrate referitoare la rezultatele aplicării politicilor.

Informațiile nefinanciare publicate de entități ar trebui să permită investitorilor și altor părți interesate să înțeleagă și să monitorizeze rezultatele entităților.

Informațiile relevante publicate cu privire la rezultatele aplicării politicilor pot fi utile pentru evidențierea punctelor forte și a punctelor slabe ale entității. Situațiile nefinanciare ar trebui să reflecte într-un mod complet și concis rezultatele operațiunilor și activităților entităților.

Entitățile pot să explice relația dintre rezultatele financiare și nefinanciare și managementul aplicat acestora în timp.

Analiza rezultatelor ar trebui să includă indicatori-cheie de performanță nefinanciară relevanți. Entitățile ar trebui să publice indicatorii-cheie de performanță pe care îi consideră a fi cei mai utili pentru monitorizarea și evaluarea progreselor și pentru asigurarea comparabilității între entități și între sectoare. După caz, entitățile pot, de asemenea, să prezinte informații referitoare la obiective și la elementele de referință și să le explice.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații specifice care să explice:

- emisiile de carbon reale și intensitatea acestora;
- utilizarea substanțelor chimice periculoase sau a biocidelor;
- impactul asupra capitalului natural și factorii de dependență;
- comparații între obiective și evoluțiile în timp;
- efectele de minimizare ale politicilor implementate;
- măsurile planificate pentru reducerea emisiilor de carbon.

4.4. Principalele riscuri și managementul acestora

Articolul 1 din directivă prevede că situațiile nefinanciare conțin informații care includ:

(d) „principalele riscuri legate de aceste aspecte care decurg din operațiunile întreprinderii, inclusiv, atunci când este relevant și proporțional, relațiile sale de afaceri, produsele sau serviciile sale care ar putea avea un impact negativ asupra domeniilor respective și modul în care întreprinderea gestionează riscurile respective;”

Entitățile ar trebui să publice informații cu privire la principalele riscuri și la modul în care se realizează managementul și minimizarea acestora. Riscurile pot fi legate de operațiuni, produse sau servicii, de lanțul de aprovizionare și de relațiile de afaceri sau de alte elemente. Aceasta presupune o perspectivă adecvată pe termen scurt, mediu și lung a principalelor riscuri. Entitățile ar trebui să explice modul în care principalele riscuri pot afecta modelul de afaceri, operațiunile, rezultatele financiare și impactul activității desfășurate.

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative privind riscurile principale, indiferent dacă acestea sunt generate de deciziile sau acțiunile proprii sau de factori externi, și să explice procedurile aplicate pentru identificarea și evaluarea riscurilor respective.

Informațiile publicate ar trebui să includă elemente semnificative referitoare la lanțurile de aprovizionare și de subcontractare, atunci când este relevant și se respectă principiul proporționalității. De asemenea, acestea ar trebui să includă elemente semnificative cu privire la modul în care entitățile aplică managementul riscului pentru riscurile principale și le minimizează.

Entitățile ar trebui să evidențieze și să explice toate modificările semnificative - în ceea ce privește riscurile respective sau managementul acestora - survenite în anul de raportare.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații specifice cu privire la:

- produsele cu funcționare defectuoasă și posibilele efecte asupra siguranței consumatorilor;
- politicile implementate pentru a aborda problema menționată;
- măsurile de remediere care vizează necesitățile consumatorilor afectați deja de produsele respective.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative referitoare la impactul schimbărilor climatice asupra operațiunilor și strategiei, având în vedere circumstanțele specifice, inclusiv prin evaluarea adecvată a probabilității de producere și prin utilizarea analizelor de scenarii ⁽¹⁾.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative cu privire la riscul impactului asupra drepturilor omului, dreptului muncii și protecției mediului în lanțul de aprovizionare și de subcontractare și la modul în care aplică managementul riscului pentru potențialele efecte negative și le minimizează.

4.5. Indicatori-cheie de performanță

Articolul 1 din directivă prevede că situațiile nefinanciare conțin informații care includ:

- (e) „indicatori-cheie de performanță nefinanciară relevanți pentru activitatea specifică;”

Situațiile nefinanciare ar trebui să includă note explicative și informații bazate pe indicatori, denumirea comună a acestora fiind „indicatori-cheie de performanță” (KPI – *Key Performance Indicators*).

În funcție de circumstanțele specifice, entitățile ar trebui să publice KPI care sunt utili. Indicatorii-cheie de performanță ar trebui să fie în concordanță cu parametrii utilizați efectiv în managementul intern și în procesele de evaluare a riscurilor. În acest mod, informațiile publicate devin mai utile și relevante și gradul de transparență crește. De asemenea, prin publicarea unor KPI de înaltă calitate și cu recunoaștere generală (de exemplu parametri utilizați în mare măsură într-un sector sau în domenii tematice) se poate crește comparabilitatea, în special pentru entitățile active în același sector sau aflate în același spectru valoric.

Entitățile ar trebui să publice KPI necesari pentru înțelegerea evoluției, rezultatelor, poziției și impactului activității. Unii KPI pot fi utili pentru o gamă largă de entități și de circumstanțe de afaceri. Alți KPI sunt relaționați mai mult cu aspecte și circumstanțe dintr-un anumit sector. Entitățile sunt încurajate să publice KPI semnificativi, cu caracter atât general, cât și sectorial. Având în vedere circumstanțele specifice și necesitatea de informare a investitorilor și a altor părți interesate, entitățile ar trebui să prezinte o imagine corectă și echilibrată prin utilizarea unor KPI generali, sectoriali și specifici entității.

Utilizatorii de informații au tendința de a aprecia foarte mult informațiile cantitative, deoarece le permit să evalueze evoluția, să verifice consecvența în timp și să efectueze comparații. Notele explicative adecvate care descriu KPI contribuie la facilitarea înțelegerii situațiilor nefinanciare.

⁽¹⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea concluziile Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice, instituit de Consiliul pentru Stabilitate Financiară și aflat sub îndrumarea sectorului.

De asemenea, KPI sunt considerați a fi instrumente eficace pentru efectuarea de legături între informațiile calitative și cantitative și pentru stabilirea de conexiuni. KPI permit entităților să prezinte o imagine completă și echilibrată într-un mod concis și practic.

KPI ar trebui să fie utilizați în mod consecvent de la o perioadă de raportare la alta, în vederea prezentării de informații fiabile referitoare la evoluții și tendințe. KPI raportați pot, bineînțeles, să evolueze în timp, din motive legate de activitatea desfășurată sau din motive tehnice. În acest caz, entitățile ar trebui să explice motivele pentru care KPI se modifică. Entitățile pot să reformuleze informațiile anterioare, dacă este cazul, și să explice cu claritate și precizie efectele modificărilor.

Entitățile pot explica modalitatea de colectare a datelor, metodologiile și cadrele utilizate. De asemenea, entitățile pot prezenta o analiză a KPI publicați prin care să explice, de exemplu, din ce motive KPI s-au majorat sau s-au diminuat în anul de raportare și modul în care aceștia ar putea evolua pe viitor.

Entitățile pot prezenta KPI în contextul obiectivelor și al rezultatelor anterioare și pot furniza o comparație cu alte entități, dacă este cazul.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informațiile adecvate privind parametrii și obiectivele utilizate în evaluarea și managementul aspectelor legate de schimbările climatice și de mediu relevante ⁽¹⁾.

4.6. Aspecte tematice

Articolul 1 din directivă prevede ca entitățile „inclus în raportul de gestiune o declarație nefinanciară care conține, în măsura în care acestea sunt necesare pentru înțelegerea dezvoltării, performanței și poziției întreprinderii și a impactului activității sale, informații privind cel puțin aspectele de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului și combaterea corupției și a dării de mită [...]”.

Informațiile semnificative ar trebui să prezinte o imagine echilibrată și completă a evoluției, rezultatelor, poziției și impactului activității entităților.

În anumite circumstanțe, entitățile pot considera că publicarea de informații detaliate privind evoluțiile iminente sau aspectele în curs de negociere ar cauza un prejudiciu major. Cu toate acestea, publicarea de informații sintetizate care nu pot cauza un prejudiciu major poate reprezenta un pas important către obiectivul general privind transparența.

Articolul 1 din directivă prevede că „statele membre pot permite ca informațiile referitoare la evoluțiile iminente sau aspectele în curs de negociere să fie omise în cazuri excepționale în care [...] prezentarea acestor informații ar aduce prejudicii grave poziției comerciale a întreprinderii [...]”.

Aspectele tematice sunt adesea interconectate. De exemplu, o problemă de mediu referitoare la operațiuni, la produse sau la lanțul de aprovizionare poate avea, de asemenea, un impact asupra siguranței și/sau sănătății consumatorilor, angajaților sau furnizorilor ori asupra imaginii comerciale a entităților. Entitățile ar trebui să prezinte o imagine clară, completă și corectă care să cuprindă toate aspectele relevante legate de o problemă.

Următoarele elemente constituie o listă neexhaustivă de aspecte tematice pe care entitățile ar trebui să le ia în considerare atunci când publică informații nefinanciare:

(a) Probleme de mediu

Entitățile ar trebui să publice informații relevante cu privire la impactul operațiunilor, real și potențial, asupra mediului și cu privire la modul în care probleme de mediu actuale și previzibile ar putea afecta evoluția, rezultatele sau poziția entității.

Printre informațiile respective se pot număra:

- informații semnificative privind prevenirea și controlul poluării;
- impactul asupra mediului generat de consumul de energie;

⁽¹⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea concluziile Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice, instituit de Consiliul pentru Stabilitate Financiară și aflat sub îndrumarea sectorului.

- emisiile atmosferice directe și indirecte ⁽¹⁾;
- utilizarea și protecția resurselor naturale (de exemplu: apă, sol) și protecția biodiversității;
- administrarea deșeurilor;
- impactul asupra mediului pe care îl are transportul sau utilizarea și eliminarea produselor și serviciilor; și
- dezvoltarea de noi produse și servicii ecologice.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații semnificative pe baza metodologiilor prevăzute de legislația specifică. De exemplu, anexe la Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei includ metode privind amprenta de mediu a produselor și amprenta de mediu a organizațiilor. Acestea sunt metodele de evaluare a ciclului de viață care le permit entităților să identifice, pentru fiecare produs sau pentru o organizație în ansamblu: (i) impactul cel mai relevant; și (ii) procesele și emisiile care contribuie la acest impact de-a lungul lanțului de aprovizionare. Impactul asupra mediului poate fi raportat separat pentru fiecare element sau sub formă agregată.

Dacă este cazul, entitățile pot face trimitere la informațiile semnificative prezentate în contextul cerințelor specifice de raportare privind mediul ⁽²⁾.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot avea în vedere KPI cum ar fi:

- performanța energetică și îmbunătățirea acesteia;
- consumul de energie din surse neregenerabile și intensitatea energetică;
- emisiile de gaze cu efect de seră în tone de echivalent CO₂ și intensitatea gazelor cu efect de seră;
- emisiile de alți poluanți (măsurate în valoare absolută și ca intensitate);
- extracția resurselor naturale;
- impactul și dependențele asupra capitalului natural și biodiversității;
- administrarea deșeurilor (de exemplu, ratele de reciclare).

(b) Aspecte sociale și legate de forța de muncă

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative privind aspectele sociale și legate de forța de muncă ⁽³⁾. Printre acestea se numără:

- implementarea convențiilor fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii;
- aspecte legate de diversitate, cum ar fi diversitatea de gen și egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă (inclusiv cele legate de vârstă, sex, orientare sexuală, religie, handicap, origine etnică și alte aspecte relevante);

⁽¹⁾ Emisii de gaze cu efect de seră, substanțe toxice, substanțe acidifiante și eutrofizante etc.

⁽²⁾ Cum ar fi obligațiile care decurg din directivele UE (Directiva privind emisiile industriale, Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii, Directiva-cadru privind apa, REACH, Directiva privind depozitele de deșeuri, Directiva privind vehiculele scoase din uz, Directiva privind deșeurile de echipamente electrice și electronice și Directiva privind restricționarea substanțelor periculoase) și din Registrul European al Poluanților Emiși și Transferați.

⁽³⁾ Informațiile referitoare la originea etnică sau rasială, credința religioasă sau filozofică, apartenența la sindicate sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice sunt considerate o categorie specială de date personale, conform articolului 9 din Regulamentul (UE) 2016/679, care nu ar trebui prelucrate decât în condițiile prevăzute de articolul respectiv. Prin urmare, entitățile ar trebui să publice numai date anonimizate sau agregate (pentru ca persoanele să nu poată fi identificate) în ceea ce privește aspectele menționate.

- aspecte legate de încadrarea în muncă, inclusiv consultarea și/sau participarea angajaților, de condițiile de angajare și de muncă;
- relația cu sindicatele, inclusiv în ceea ce privește respectarea drepturilor sindicale;
- managementul capitalului uman, inclusiv managementul restructurării și carierei, inserția profesională, sistemul de remunerare, formarea profesională;
- sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- relația cu consumatorii, inclusiv gradul de satisfacție al acestora, accesibilitatea, produse cu posibilele efecte asupra sănătății și siguranței consumatorilor;
- efectele asupra consumatorilor vulnerabili;
- responsabilitatea în ceea ce privește marketingul și cercetarea; și
- relațiile comunitare, inclusiv dezvoltarea socială și economică a comunităților locale.

Entitățile pot considera că este util să se bazeze pe cadre larg recunoscute și de înaltă calitate, precum Ghidul OCDE pentru societățile multinaționale, Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii de stabilire a principiilor privind societățile multinaționale și politica socială sau ISO 26000.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica KPI referitori la aspecte cum ar fi:

- diversitatea de gen și alte aspecte legate de diversitate;
- angajații care au dreptul la concediu parental, în funcție de gen;
- lucrătorii care participă la activitățile cu un risc ridicat de accidente sau boli specifice;
- numărul accidentelor de muncă, tipuri de vătămări sau boli profesionale;
- rata fluctuației personalului;
- ponderea angajaților care lucrează cu contracte temporare, în funcție de gen;
- numărul mediu de ore de formare pe an pentru fiecare angajat, în funcție de gen;
- procesele de consultare a angajaților;
- numărul persoanelor cu handicap angajate.

(c) Respectarea drepturilor omului

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative privind impactul operațiunilor, real și potențial, asupra deținătorilor de drepturi.

Exprimarea angajamentului de către entități de a respecta drepturile omului este considerată a fi o bună practică. Acest angajament poate defini ceea ce entitatea așteaptă de la conducere, angajați și partenerii de afaceri în ceea ce privește drepturile omului, inclusiv standardele de muncă principale. Informațiile pot explica drepturile căror persoane sunt acoperite de angajament, de exemplu drepturile copiilor, femeilor, populațiilor indigene⁽¹⁾, persoanelor cu handicap⁽²⁾, comunităților locale, micilor agricultori, victimelor traficului de persoane și drepturile lucrătorilor, inclusiv ale celor care lucrează pe bază de contracte temporare, lucrătorilor din lanțurile de aprovizionare sau ai subcontractanților, lucrătorii migranți și familiile lucrătorilor menționați.

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative referitoare la procesul de diligență aplicat privind drepturile omului și referitoare la procedurile și mecanismele aplicate pentru a preveni abuzurile în ceea ce privește drepturile omului. Acestea se pot referi, de exemplu, la modul în care sunt tratate aspectele legate de drepturile omului în contractele încheiate de entități cu firmele din lanțul de aprovizionare și modul în care entitățile minimizează potențialul impact negativ asupra drepturilor omului și în care adoptă măsuri adecvate în cazul în care aceste drepturi sunt încălcate.

⁽¹⁾ De exemplu, în conformitate cu Convenția privind popoarele indigene și tribale 1989 (nr. 169) a Organizației Internaționale a Muncii

⁽²⁾ De exemplu, în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap.

Informațiile semnificative publicate pot reflecta modul în care entitățile abordează, printre altele, Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului pentru aplicarea cadrului ONU „Protejare, respectare și măsuri de remediere”, Ghidul OCDE pentru societățile multinaționale și Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii de stabilire a principiilor privind societățile multinaționale și politica socială.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații semnificative și KPI privind:

- cazurile cu impact major asupra drepturilor omului legate de activitățile desfășurate sau de deciziile adoptate;
- procedurile de primire și de soluționare a reclamațiilor, de minimizare a cazurilor de încălcare a drepturilor omului și de adoptare a măsurilor de remediere;
- operațiunile și furnizorii cu expunere semnificativă la riscul de încălcare a drepturilor omului;
- procedurile și măsurile de prevenire a traficului de persoane pentru toate formele de exploatare, muncă forțată sau obligatorie, munca copiilor, munca în condiții precare și în condiții nesigure, în special în ceea ce privește zonele geografice care prezintă un risc mai mare de expunere la abuzuri;
- gradul de accesibilitate a echipamentelor, documentelor și site-urilor web pentru persoanele cu handicap;
- respectarea libertății de asociere;
- gradul de relaționare cu părțile interesate relevante.

(d) Combaterea corupției și a dării de mită

Entitățile ar trebui să publice informații semnificative cu privire la managementul privind combaterea corupției și a dării de mită și cazurile înregistrate.

Entitățile pot publica informații privind organizarea, deciziile, instrumente de management și resursele alocate combaterii corupției și a mitei.

De asemenea, entitățile pot explica modul în care evaluează combaterea corupției și a mitei, adoptă măsuri pentru a preveni sau a minimiza efectele adverse, monitorizează aplicarea efectivă a acestora și comunică pe această temă la nivel intern și extern.

Entitățile pot considera că este util să se bazeze pe cadre larg recunoscute și de înaltă calitate, de exemplu Ghidul OCDE pentru societățile multinaționale sau standardul ISO 26000.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații semnificative și KPI privind aspecte precum:

- politicile, procedurile și standardele anticorupție;
- criteriile utilizate în evaluarea riscului de corupție;
- procedurile de control intern și resursele alocate pentru prevenirea corupției și a mitei;
- angajații cu instruire adecvată în acest sens;
- utilizarea unor mecanisme de avertizare timpurie;
- numărul de acțiuni în justiție în curs sau finalizate privind comportamentul anticoncurențial.

(e) Altele

Lanțul de aprovizionare

În cazul în care este relevant și se respectă principiul proporționalității, entitățile ar trebui să publice informații semnificative referitoare la aspecte privind lanțul de aprovizionare care au implicații importante pentru evoluție, rezultate, poziție sau impact. Printre acestea se numără informațiile necesare pentru înțelegerea în ansamblu a lanțului de aprovizionare al entităților și a modului în care aspectele nefinanciare relevante sunt luate în considerare în managementul acestuia.

În cazul în care entitățile consideră că publicarea unor informații detaliate privind evoluțiile iminente sau aspectele în curs de negociere ar cauza un prejudiciu major, acestea pot respecta obiectivul general privind transparența prin publicarea unor informații sintetizate care nu determină un prejudiciu major.

Informațiile semnificative pot prezenta modul în care entitățile abordează, printre altele, Ghidul OCDE pentru societățile multinaționale, Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și cadrele relevante specifice sectorului cum ar fi Ghidul FAO-OCDE pentru lanțurile de aprovizionare agricole responsabile.

Exemplu și indicatori-cheie de performanță (KPI)

Entitățile pot publica informații semnificative și KPI privind aspecte precum monitorizarea furnizorilor în ceea ce privește:

- practicile de muncă, inclusiv munca copiilor și munca forțată, munca în condiții precare, salariile, condițiile de muncă nesigure (inclusiv securitatea clădirilor, echipamentele de protecție, sănătatea lucrătorilor) ⁽¹⁾;
- traficul de persoane și alte aspecte legate de drepturile omului;
- emisiile de gaze cu efect de seră și a altor tipuri de poluare a apelor și mediului;
- defrișări și alte riscuri legate de biodiversitate

și monitorizarea impactului entității asupra furnizorilor, de exemplu condițiile de plată și perioadele medii de plată.

Minereurile din zonele afectate de conflicte

În cazul în care este relevant și se respectă principiul proporționalității, entitățile ar trebui să publice informații relevante privind procesul de diligență aplicat pentru a se asigura lanțuri de aprovizionare responsabile pentru staniu, tantal, tungsten și aur provenind din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat.

Informațiile publicate ar trebui să fie în concordanță cu Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în zonele afectate de conflicte și cu risc ridicat, inclusiv documentele de completare a acestuia. În acest context, entitățile ar trebui să publice informații relevante cu privire la efectele aplicării politicilor, practicilor și rezultatelor asupra proceselor de diligență privind minereurile din zonele afectate de conflicte. De asemenea, entitățile ar trebui să publice măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a „cadrlui în cinci etape” ⁽²⁾ pentru procesul de diligență bazat pe riscuri în cadrul lanțului de aprovizionare cu minerale, menționat de Orientările OCDE privind diligența, ținând seama de poziția pe care o au în cadrul lanțului respectiv.

Entitățile ar trebui să publice KPI referitori la natura și numărul riscurilor identificate, la măsurile adoptate pentru a preveni și a minimiza riscurile respective și la modul în care și-au consolidat în timp eforturile în ceea ce privește diligența.

Indicatorii-cheie de performanță specifici

Printre aceștia se numără: ponderea relevantă a furnizorilor direcți relevanți care adoptă și aplică politici conforme cu prevederile Orientărilor OCDE privind diligența necesară în cazul minereurilor provenite din zonele afectate de conflicte, ponderea surselor responsabile pentru staniu, tantal, tungsten sau aur provenind din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat și ponderea consumatorilor relevanți care solicită în temeiul contractului informații despre procesul de diligență aplicat în ceea ce privește minereurile din zone afectate de conflicte, conform prevederilor Orientărilor OCDE privind diligența.

⁽¹⁾ De exemplu, cu trimitere la „Rezoluția privind munca decentă în lanțurile de aprovizionare globale” adoptată în cadrul celei de a 105-a sesiuni a Conferinței Internaționale a Muncii (OIM, 2016) http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/105/texts-adopted/WCMS_497555/lang-en/index.htm

⁽²⁾ OCDE (2016), Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat: A treia ediție, publicații OCDE, Paris. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264252479-en>.

5. CADRUL DE RAPORTARE

Entitățile pot utiliza cadre naționale, ale UE sau internaționale, larg recunoscute și de înaltă calitate, atunci când întocmesc situațiile nefinanciare. Unele cadre acoperă o mare varietate de sectoare și de aspecte tematice (cadre orizontale), altele sunt specifice unui sector sau unor aspecte tematice. Unele se axează exclusiv pe publicarea informațiilor nefinanciare, altele se referă la transparență într-un context mai larg.

De obicei, utilizarea unui cadru larg recunoscut, elaborat prin procese corespunzătoare, furnizează entităților modele structurate pentru raportarea elementelor importante de larg interes, face ca raportarea să nu fie oneroasă și facilitează compararea informațiilor.

Articolul 1 din directivă prevede că entitățile „[...] se pot baza pe cadrele naționale, ale Uniunii sau internaționale, în acest caz [...] specificând cadrele pe care s-au bazat.”

Entitățile care utilizează unul sau mai multe cadre ar trebui să menționeze cadrul respectiv pentru informațiile specifice publicate. Acest lucru contribuie la sporirea clarității și a comparabilității.

Considerentul 9 din directivă menționează exemple de cadre de raportare existente. Cu toate acestea, lista respectivă nu ar trebui considerată exhaustivă.

Considerentul 9 din directivă prevede următoarele:

„Pentru furnizarea acestor informații, întreprinderile care fac obiectul prezentei directive pot recurge la cadrele naționale, la cadrele Uniunii, cum ar fi sistemul de management de mediu și audit (EMAS), sau la cadrele internaționale, precum Pactul mondial al întreprinderilor (Global Compact) al Organizației Națiunilor Unite (ONU), Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului de punere în aplicare a cadrului «protecție, respect și remediere» al ONU, Orientările privind întreprinderile multinaționale ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), standardul ISO 26000 al Organizației Internaționale de Standardizare, Declarația tripartită de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială a Organizației Internaționale a Muncii, Inițiativa de raportare globală sau alte cadre internaționale recunoscute.”

De asemenea, entitățile pot utiliza alte cadre de raportare, cum ar fi cele menționate în introducerea prezentului ghid.

6. INFORMAȚII DESPRE DIVERSITATEA CONDUCERII

Prezenta secțiune prezintă recomandări specifice pentru a susține entitățile listate de dimensiuni mari ⁽¹⁾ să descrie politica privind diversitatea conducerii, inclusă în raportul privind guvernanta corporativă ⁽²⁾. Descrierea politicii privind diversitatea conducerii nu face parte din raportul situației nefinanciare ⁽³⁾. Prin urmare, această secțiune a ghidului nu aduce atingere necesității de a publica informații semnificative privind diversitatea în cadrul situațiilor nefinanciare.

Articolul 1 din directivă prevede ca entitățile listate de dimensiuni mari să publice în raportul referitor la guvernanta corporativă:

„o descriere a politicii de diversitate aplicate în ceea ce privește organele administrative, de conducere și de supraveghere ale întreprinderii referitor la aspecte cum ar fi, de exemplu, vârsta, genul sau educația și experiența profesională, obiectivele acestei politici de diversitate, modul în care a fost pusă în aplicare și rezultatele în perioada de raportare. Dacă nu se aplică o astfel de politică, declarația conține o explicație în acest sens.”

Aspecte referitoare la diversitate

Descrierea politicii privind diversitatea ar trebui să menționeze criteriile de diversitate aplicate și să explice motivele alegerii acestora. În momentul alegerii criteriilor, toate aspectele relevante referitoare la diversitate ar trebui să fie luate în considerare pentru a se asigura o conducere care dispune de suficientă diversitate de opinii și de expertiza necesară pentru o bună înțelegere a afacerilor curente și a riscurilor și oportunităților pe termen lung aferente activității entităților. Natura și complexitatea activității entităților ar trebui să fie luate în considerare la evaluarea profilului necesar asigurării unei diversități optime a conducerii, la fel cum ar trebui să fie luat în considerare și contextul social și de mediu în care entitățile își desfășoară activitatea.

⁽¹⁾ În timp ce cerințele privind publicarea informațiilor nefinanciare se aplică entităților de interes public de dimensiuni mari, cu peste 500 de angajați, cerințele pentru publicarea informațiilor cu privire la diversitatea conducerii se aplică numai entităților listate de dimensiuni mari.

⁽²⁾ În conformitate cu articolul 20 din Directiva 2013/34/UE.

⁽³⁾ În conformitate cu articolul 19a din Directiva 2013/34/UE.

În general, aspectele de diversitate ar trebui să se refere la vârstă, gen, educație și experiență profesională. Dacă este cazul, având în vedere prezența geografică a entității și sectorul de afaceri în care își desfășoară activitatea, este de asemenea adecvat să se includă locul de proveniență, experiența internațională, competențele în ceea ce privește problemele de durabilitate relevante, reprezentarea angajaților și alte aspecte, cum ar fi, de exemplu, contextul socioeconomic.

În selectarea unui candidat pe baza criteriilor de diversitate definite, ar trebui să fie luate în considerare normele și principiile general acceptate privind nediscriminarea ⁽¹⁾.

Obiective

Entitățile ar trebui să publice, pentru aspectele referitoare la diversitate, obiective specifice și măsurabile. Este deosebit de util să se stabilească obiective cantitative și termene, în special în ceea ce privește echilibrul de gen.

Aplicare și rezultate

Entitățile ar trebui să menționeze modul în care obiectivele politicii privind diversitatea sunt luate în considerare la planificarea succesiunii, selectare, numire și evaluare. De asemenea, entitățile ar trebui să prezinte rolul comitetelor instituite de conducere în procesele respective. Entitățile ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă acționarilor li s-au furnizat informațiile cu privire la criteriile și obiectivele referitoare la diversitate atunci când au fost numiți noi membri în conducere sau când acestora li s-a reînnoit mandatul, dacă acest lucru este relevant.

Entitățile ar trebui să prezinte stadiul aplicării și rezultatele tuturor aspectelor din politica privind diversitatea, cel puțin de la ultima publicare. În cazul în care nu sunt îndeplinite obiectivele privind diversitatea, entitățile ar trebui să publice informații referitoare la modul în care intenționează să îndeplinească obiectivele, inclusiv termenele estimate până la care acestea să fie îndeplinite.

⁽¹⁾ Din motive de etnie, rasă, handicap sau orientare sexuală.